

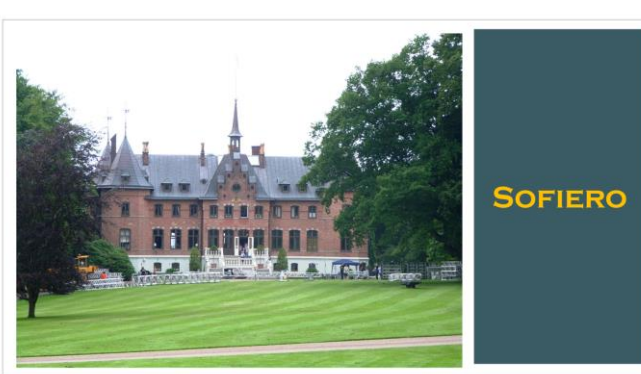

SOFIERO

SOFIERO

Bildspel av Anders Dernback
Text Wikipedia

S
O
F
I
E
R
O

SOFIERO

Sofiero. Den engelske kungen Edward VII:s och Drottning Alexandras besök den 21 september 1901. Med kungaparet följde prinsessorna Victoria och Maud samt danska kronprinsparet och prinsparet Christian. Mellan de ståtliga majestäterna kung Edward av England och Oscar av Sverige ses danska kronprinsessan Louise.

S
O
F
I
E
R
O

Foto: Liljeroth, Erik

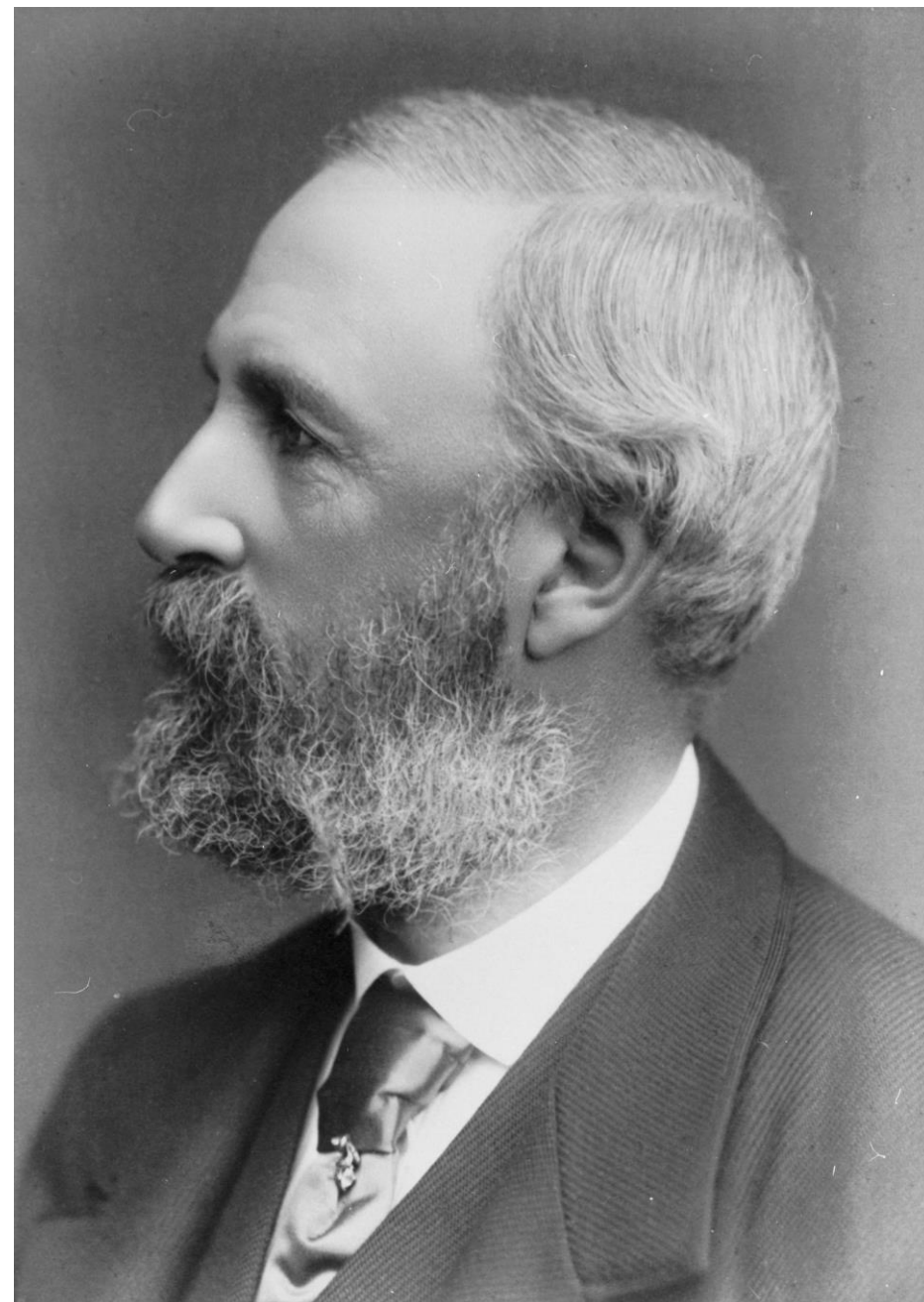

OSCAR II

Oscar II, Oscar Fredrik, född 21 januari 1829 på Stockholms slott i Stockholm, död 8 december 1907 på Stockholms slott, var kung av Sverige 1872–1907, kung av Norge 1872–1905, samt hertig av Östergötland. Han var tredje son till Oscar I och Josefina och bror till Karl XV. Oscar gifte sig 1857 med Sofia av Nassau. Han själv använde stavningen Oscar, och efter hans död har stavningspraxis varierat mellan detta och Oskar.

Oscar II var kung under ett skede då Sverige genomgick en period av industrialisering och snabb teknisk utveckling, och då unionen mellan Sverige och Norge försvagades för att slutligen upplösas.

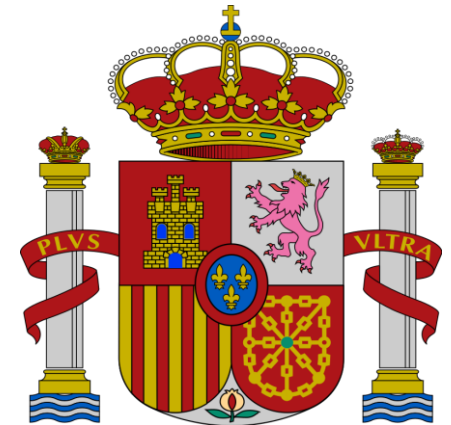
Perioden går ibland under beteckningen den oskarianska. Oscar var den tredje av fyra bröder i en syskonskara på fem. Då den äldste brodern, kung Karl XV, saknade tronarvingar (hans ende son hade avlidit i späd ålder 1854 och hans dotter saknade arvsrätt) och mellanbrodern prins Gustaf avlidit 1852, blev det vid Karls bortgång 1872 Oscar som fick ärva tronen.

Under en utlandsresa 1856 besökte han bland annat hovet i Nassau i Tyskland och den 8 oktober samma år tillkännagavs hans förlovning med prinsessan Sofia av Nassau. Paret vigdes i slottet i Biebrichs rotunda den 6 juni 1857. Oscars föräldrar var dock inte närvarande vid bröllopet, eftersom hans far hade drabbats av hjärntumör och hans moder behövde stanna och ta hand om honom. Karl behövde ta över styret och tvingades stanna kvar i landet, så ingen av Oscars släktingar var närvarande. Själva bröllopet beskrevs som ett festligt, påkostat och vackert arrangemang.[30] Den 11 juni inledde de nygifta sin resa mot Sverige, och de for under namnen "baronen och baronessan av Tullgarn". Resan tog sju dagar, och den 18 juni var brudparet framme i Stockholm och kunde flytta in på det nyligen renoverade Arvfurstens palats.

Innan Oscar blev kung över Sverige erbjöds han att bli kung i flera europeiska länder, däribland **Grekland**, **Polen** och **Spanien**. Han tackade dock nej till alla erbjudanden. När erbjudandet om att bli kung över **Grekland** kom hans svar: "Mig lockar ingalunda glansen av en Konungakrona. Denna glans medföres ett stort ansvar, och ålägges en tung börda". Anledningen till att Oscar erbjöds så många troner var att hans dynasti, Bernadotte, var relativt ung och inte hade någon allians med stormakterna, som annars skulle börja kriga för att få ha just sin kandidat på tronen. Därmed var Oscar en bra politisk kompromiss.

**Den första
slottsspisen inköpt
personligen av
Konung Oscar II till
kungliga slottet
Sofiero. Spisen är av
modell Hotellspis nr
1, den kom ut år
1888. Två st modell
Hotellspisar nr 1
levererades också till
Grand Hotell år 1888 i
en kombinationsform**

S
O
F
I
E
R
O

**Kung Gustav VI
Adolf med studerar
Rhododendron med
sin
trädgårdsmästare
på Sofiero.**

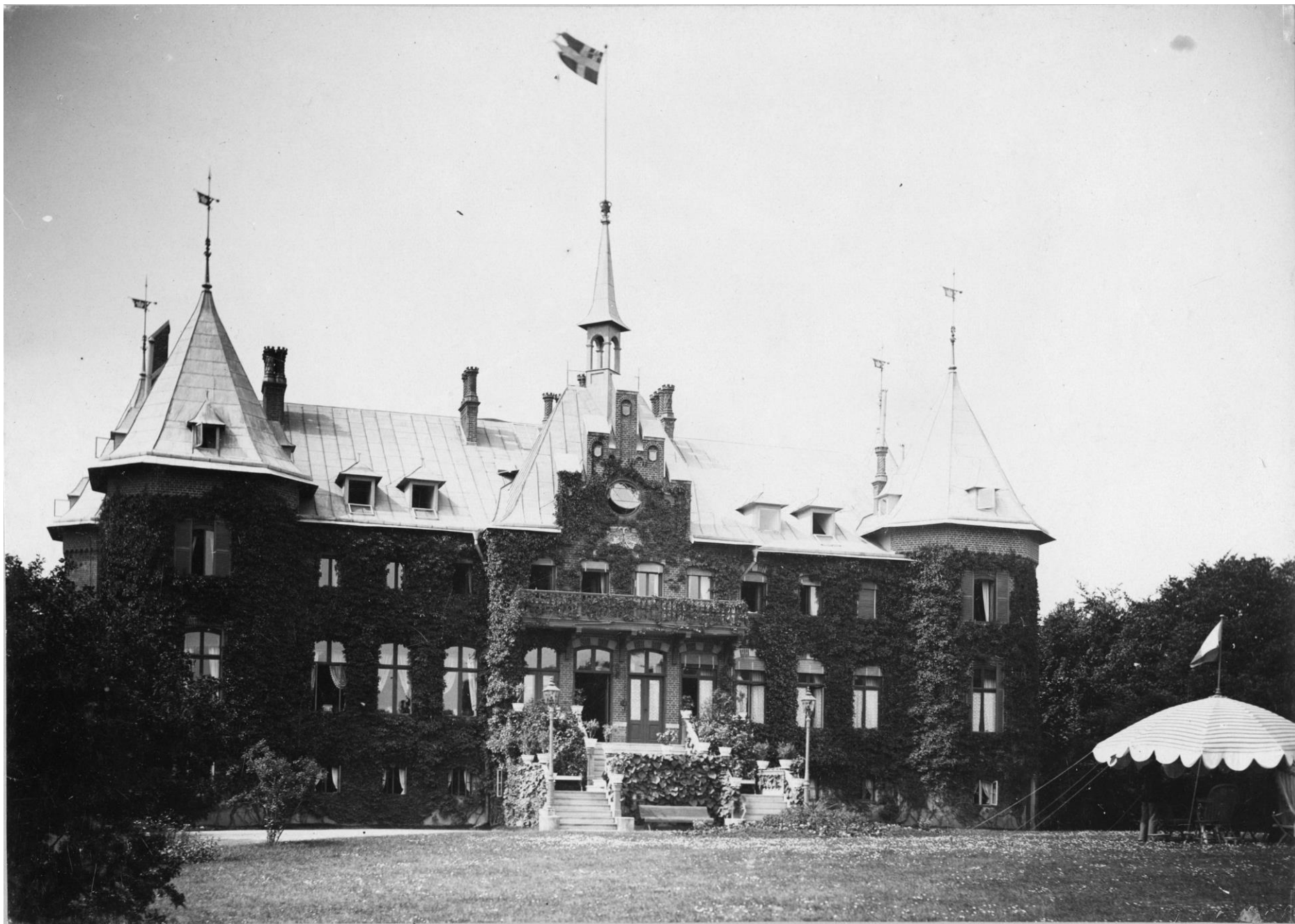
SOFIERO

Sofiero är ett slott med en 15 hektar stor parkträdgård i Helsingborgs socken i Helsingborgs kommun, omkring fem kilometer norr om centrala Helsingborg. I anslutning till slottsbyggnaden finns också en gourmetrestaurang. I parken kring slottet brukar anordnas utställningar och andra arrangemang. Sofiero har norra Europas största samling av rhododendron. I parken finns cirka 10 000 rhododendronbuskar av 300 olika arter och lika många hybrider. Parken utnämndes till Europas vackraste 2010. Sofiero är sedan 1 januari 2015 en del av det kommunala bolaget Helsingborg Arena och Scen AB med Max Granström som verkställande direktör.

**ETT JAKTSÄLLSKAP
TILL BORDS UTOMHUS,
VEN. SOM NUMMER
TVÅ FRÅN HÖGER
SITTER OSCAR II.
ÅR 1890**

S
O
F
I
E
R
O

ORFEO

SOFIERO

OSCAR (II) OCH SOFIA (1864–1905)

Sommaren 1864 tillbringade prins Oscar (II), prinsessan Sofia och barnen på Kulla Gunnarstorps slott, som då ägdes av Baltzar von Platen, vid Öresund, inte långt från det nuvarande Sofiero. Både prinsessan och äldste sonen, prins Gustaf (V), var sjukliga och behövde frisk luft. Prinsparet blev förtjust i platsen där Sofiero nu ligger, prästhemmanet Skrabelycke, med utsikten mot Danmark och den skogklädda ravinen ner mot Öresunds vatten. I september 1864 köpte de Skrabelycke, som fick namnet Sophie-Ro. I april 1865 restes takstolarna till den sommarvilla med sex torn som prinsparet lät uppföra på Sophie-Ro. I juli 1866 flyttade familjen dit från Stockholm. Familjen levde ett sorglöst liv på Sofiero, prinsessan Sofia tog ridturer på sin häst Ada och de fyra prinsarna växte sig starka under vistelserna på landet som var mycket friare än hovlivet i Stockholm.

Oscar II blev kung 1872 efter brodern Karl XV:s död. Oscar och Sofia fortsatte att residera på Sofiero om somrarna, men nu när de inte endast var hertigparet av Östergötland utan Sveriges kungapar, och de fyra prinsarna dessutom växte sig allt större, medförde det en större hovstat, och sommarvillan på Sofiero blev för liten. I juni 1874 påbörjades en ombyggnad av slottet som avslutades 1876.

Sofiero hade nu två våningar, istället för en som tidigare, och totalt 35 rum, exklusive ekonomiutrymmen.

S
O
F
I
E
R
O

SOFIERO

OSCAR (II) OCH SOFIA (1864–1905)

Under åren som följde besöktes Sofiero ofta av den skånska aristokratin, men också av utländska kungligheter. Tsar Alexander gästade slottet 1893. När kung Edvard VII av Storbritannien kom på besök 1901 skedde det under högst informella former.

Under 1890-talet blev kungaparets besök på Sofiero mer sällsynta. Drottningen ordinerades torr skogsluft istället för Öresunds salta vindar, och kungen föredrog att resa med det kungliga fartyget Drott och sågs som en flitig gäst inte minst på Marstrand i Bohuslän. Sista gången Oscar och Sofia vistades tillsammans på Sofiero var i samband med Helsingborgsutställningen 1903.

S
O
F
I
E
R
O

SOFIERO

GUSTAF (VI) ADOLF, MARGARETA OCH LOUISE (1905–1973)

När Oscars och Sofias sonson prins Gustaf (VI) Adolf gifte sig med Margareta av Storbritannien 1905 fick de Sofiero i bröllopgåva av kungen och drottningen. De anlände till Sofiero den 22 juli 1905. Under prinsessan Margareta genomgick Sofiero en förändring från den oscarianska tidens tunga mörka inredningsideal till en modernare, ljusare stil. När Oscar II dog 1907 och Gustaf V uppsteg på tronen blev Gustaf Adolf och Margareta Sveriges kronprinspar, men trots en mer officiell ställning och fler plikter slutade de inte vistas på Sofiero.

När Gustaf Adolf och Margareta övertog Sofiero 1905 var trädgården omodern och skötseln av den eftersatt. Endast en liten del av slottsområdet var anlagd trädgård, främst den stora gräsmattan öster om slottet. Här växte träd som äkta kastanj, blodbok, akacia och kejsarträd. I övrigt fanns en frukt- och köksträdgård, och på terrassen på sjösidan för det sena 1800-talet typiska tapetgrupper. Ravinen ner mot havet var orörd natur och betraktades av samtiden som dyster. Kronprinsessan Margareta kom från en trädgårdsintresserad familj, och inspirerad av den engelska Arts and Crafts-rörelsens trädgårdsideal skapade hon Sofieros nya trädgård

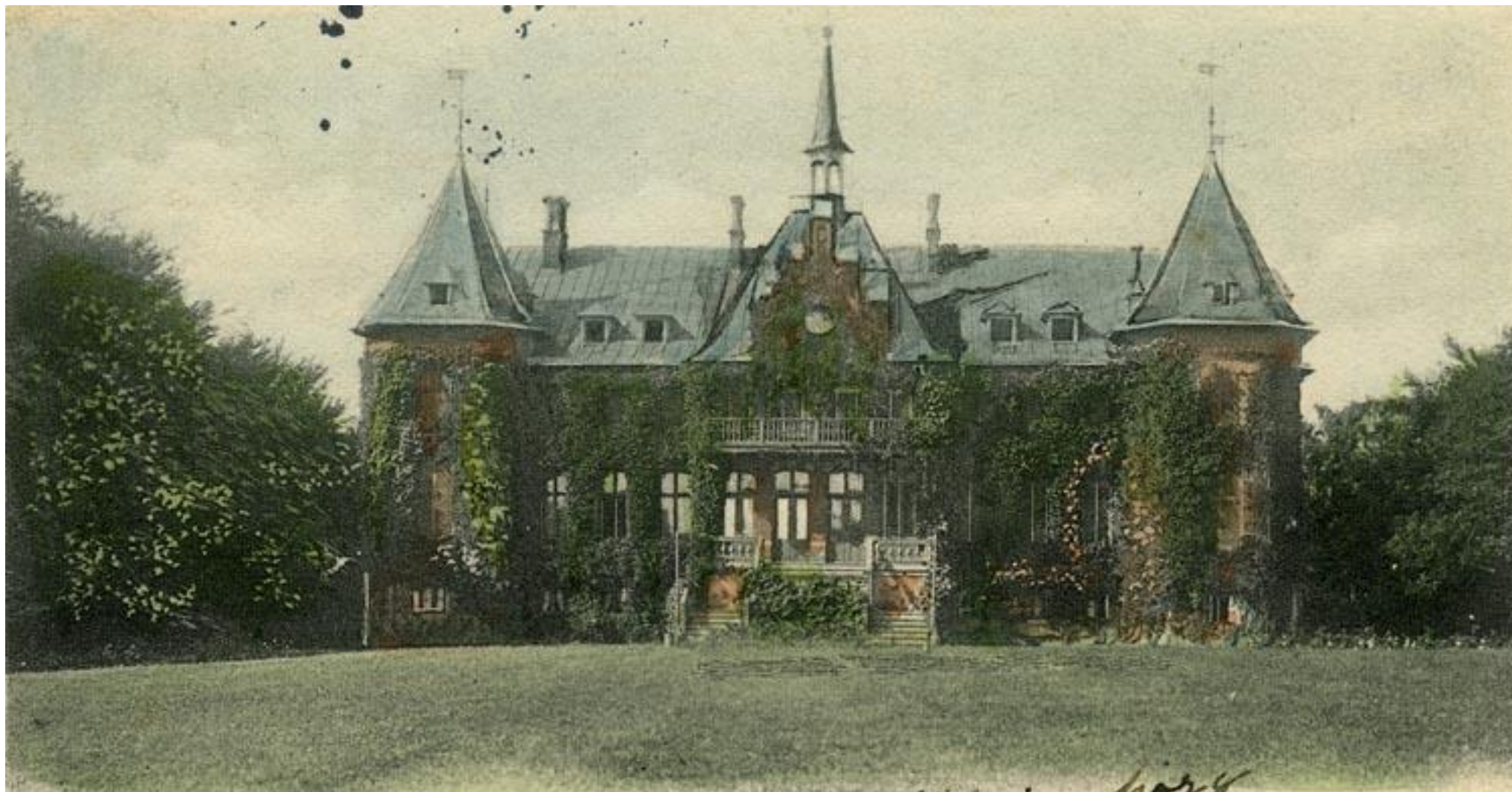

SOFIERO

GUSTAF (VI) ADOLF, MARGARETA OCH LOUISE (1905–1973)

Längs den så kallade blomstergatan anlades 1910 stora rabatter, med en bredd av minst fem meter. De planterades med rikliga mängder blommor, men bara en sort i varje rabatt. För att skydda planteringarna mot vinden konstruerades en spaljé som täcktes med humle, kaprifol, klematis och trädslinga. Margareta utgav de för sin tid nyskapande böckerna *Vår trädgård på Sofiero* (1915, nyutgåva 1995) och *Från blomstergården* (1917), med många fotografier tagna av henne själv och hovfotografen Alfred B. Nilsson, flera av dem i färg redan på 1910-talet. Genom böckerna om Sofiero, men också blomstergatan på Baltiska utställningen i Malmö 1914, presenterade Margareta den moderna engelska trädgården i Sverige.

Sofiero. ligger norr om Glänsingborg
 Malmö 1/3 os tack för kortet skrif hem
 Hanga glänsingborg J B S

SOFIERO

GUSTAF (VI) ADOLF, MARGARETA OCH LOUISE (1905–1973)

Margareta dog 1920, och Gustaf Adolf gifte om sig med Louise Mountbatten 1923. Även kronprinsen hade ett stort intresse för trädgårdskonst, och på 1930-talet började han samla på rhododendron. Samlingen kom med tiden att omfatta nästan fem hundra olika sorter. Rhododendronsamlingen fick stor uppmärksamhet, från frö till fullstor planta. Fram till Gustaf VI Adolfs död 1973 fanns en plantskola på Sofiero, och samarbete bedrevs med bland annat Göteborgs botaniska trädgård och Kew Gardens i London. Utöver rhododendron planerades också nästan 2 000 pelargoner och över 300 margeriter på Sofiero varje år. Redan under Oscar II:s tid planterades fruktträd på Sofiero, och under Gustaf VI Adolfs tid skördades som mest 26 ton frukt årligen. Det mesta såldes, men fortfarande på 1960-talet förvandlades mycket frukt till sylt och saft i slottsköket, för att sedan transporteras upp till Stockholm med tåg på hösten. Till Sofiero hörde också 80 tunnland odlad jord, varav mycket såldes till Helsingborgs stad 1964. Gustaf VI Adolf blev kung 1950 när Gustaf V dog.

Några exempel på utländska statsmän som gästade Sofiero är Indiens premiärminister Jawaharlal Nehru 1957, USA:s förre president Dwight D. Eisenhower 1962 och USA:s vicepresident Lyndon B. Johnson 1963.

PÅ Sofiero samarbetade man med Kew Gardens i England

Kew Palace is a British royal palace in Kew Gardens on the banks of the River Thames up river from London. Originally a large complex, few elements of it survive. Dating to 1631 but built atop the undercroft of an earlier building, the main survivor is known as the Dutch House. Its royal occupation lasted from around 1728 until 1818, with a final short-lived occupation in 1844.

S
O
F
I
E
R
O

SOFIERO

SOFIERO UNDER HELSINGBORGS STAD (1973–)

I sitt testamente, daterat 7 december 1959, skänkte Gustaf VI Adolf egendomen Sofiero till Helsingborgs stad, på villkor att staden åtog sig att "för all framtid [...] vidmakthålla parken och trädgårdsanläggningarna i huvudsakligen nuvarande utformning och skick samt hålla anläggningarna tillgängliga för allmänheten i sådan omfattning och på sådana villkor som kunna anses skäliga". Parken på Sofiero fick alltså inte förvanskas, men däremot fick byggnaderna ändras eller till och med rivas. Slottet befann sig nämligen i dåligt skick och krävde omfattande renoveringar. Kungen dog den 15 september 1973 på Helsingborgs lasarett, och slottet överlämnades till Helsingborgs stad, men att ta emot gåvan var inte självklart. Ett argument var att det skulle kosta dyra skattepengar, medan republikaner av ideologiska och principiella skäl inte ville ta emot kungens gåva. Kommunfullmäktige ville dock annorlunda och beslutade att ta emot gåvan på kungens villkor. I maj 1974 öppnade parken för allmänheten. I slottet fanns kafeteria och ett litet konstgalleri. Inträdet var på den tiden två kronor, en krona för pensionärer. Sommaren 1974 besöktes parken av nästan 150 000 personer

S
O
F
T
-
E
R
O

SOFIERO

1978 hölls den första utställningen på Sofiero, då Helsingborgs museum ombesörjde att Kungliga Husgerådskammarens utställning "Svenska folkets gåvor till kungaparets bröllop och prinsessdop" visades på slottet. Samtidigt lånade konstsamlaren Sture Andersson, Borstahusgreven kallad, ut konstverk av bland andra Marc Chagall, Salvador Dalí och Henri Matisse. Året därpå, 1979, hölls den första konserten, då sopranen Birgit Nilsson lockade 5 000 personer i publiken. Samma år visades konst av kronprinsessan Margareta och prins Eugen på Sofiero

1979 beslutades att Sofiero inte får användas för kommersiella ändamål. Som ett erkännande av Helsingborgs stads skötsel av Sofiero skänkte kronprinsessan Margaretas barn 1992 en medaljong med moderns porträtt, utförd av Carl Milles.

Den 31 mars 2010 tillkännagavs att Sofiero slott och slottsträdgård med sin engelska park utsetts till Europas vackraste park 2010. Tillkännagivandet skedde på Sofiero. Det är en jury med experter från sex länder som har valt ut parken.

SOFIERO

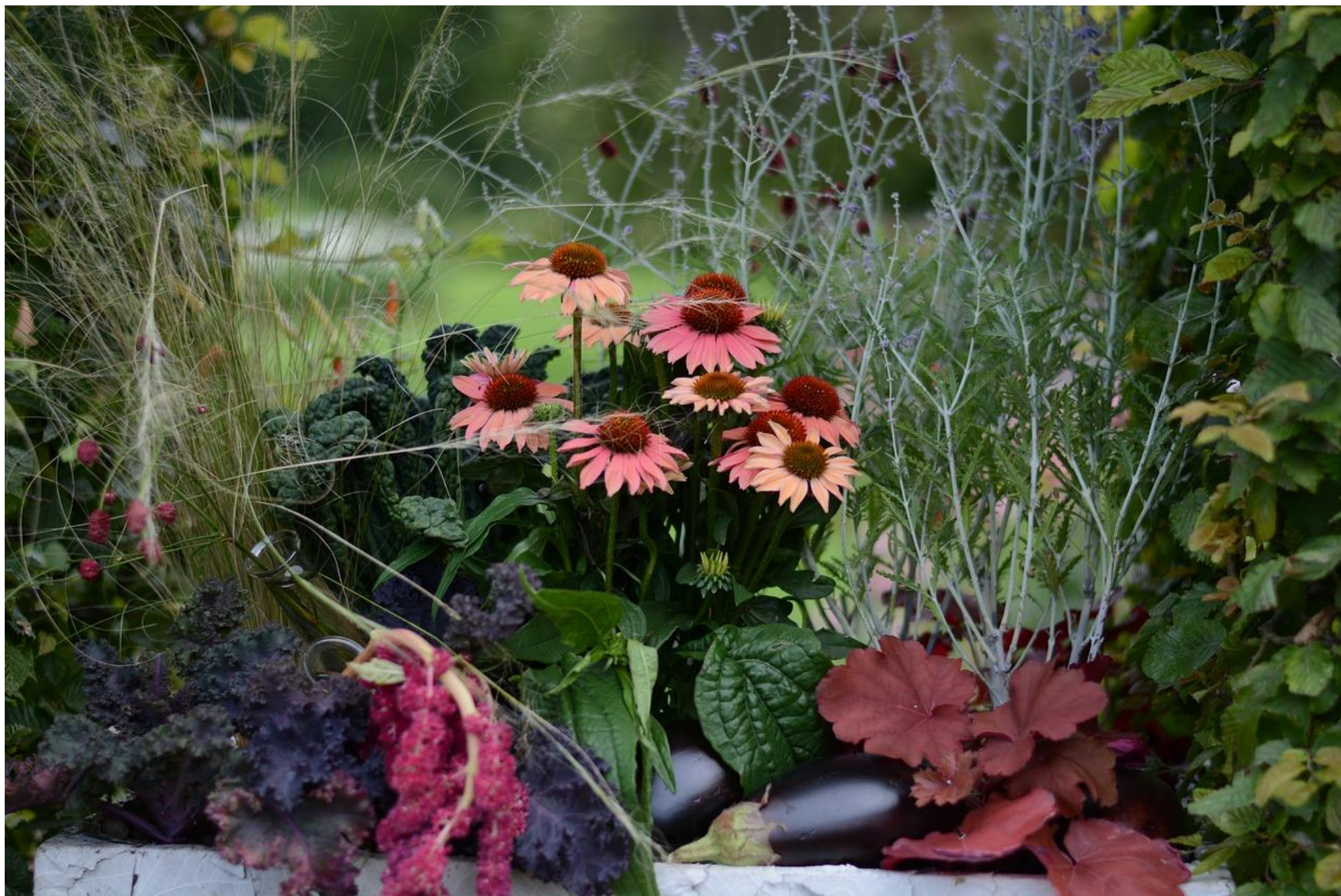
SOFIAS BRO

Den 14 april 2018 invigdes en 57 meter lång bro över ravinen. Delarna till bron tillverkades i Polen och svetsades ihop innan den lyftes på plats. Sofias bro, som kostade 8 miljoner att bygga, belönades med Stålbyggnadspriset år 2021.

SOFIERO

S
O
F
I
E
R
O

**S
O
F
I
E
R
O**

**H
E
L
S
I
G
B
O
R
G**

S
O
F
I
E
R
O

**Helsingborg ritat
1589 av den tyske
prästen Georg
Braun i verket
Civitates orbis
terrarum.**

S
O
F
I
E
R
O

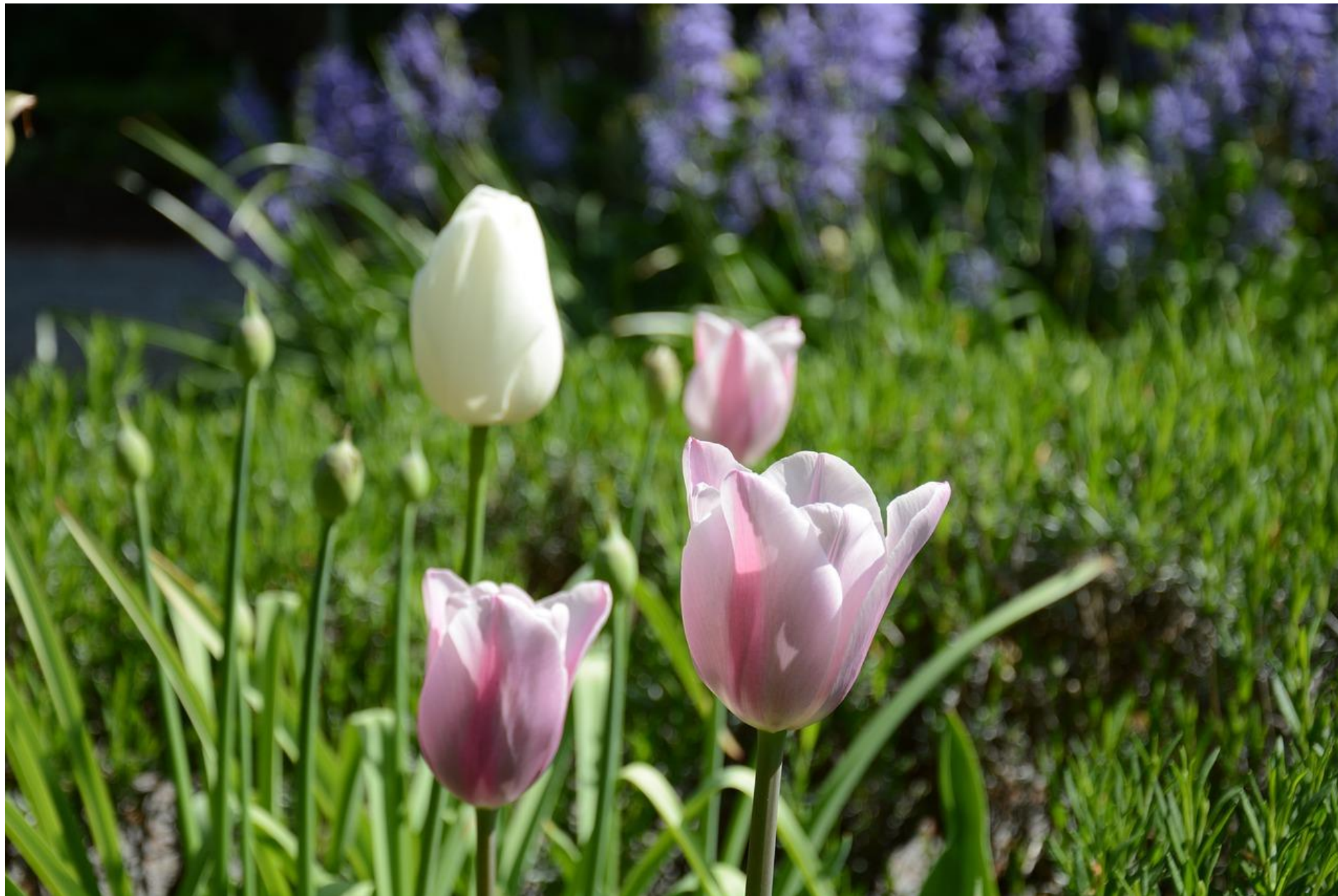
**H
E
L
S
I
G
B
O
R
G**

S
O
F
I
E
R
O

**H
E
L
S
I
G
B
O
R
G**

S
O
F
I
E
R
O

**HEL
SIG
BORG**

Helsingborg

Helsingborg är centralort i Helsingborgs kommun och ligger i nordvästra Skåne län. Helsingborg ligger vid Öresunds smalaste del, där endast 3 750 meter skiljer staden från Helsingör i Danmark. Båda orterna ingår i Öresundsregionen.

Helsingborgs tätort har 113 828 (2020-12-31) invånare och utgör befolkningsmässigt Skånes näst största tätort och Sveriges nionde största tätort.

Helsingborg omnämns 1085 som in Helsingaburg (avskrift av latinskt original och namnet består av en inbyggarbeteckning bildad till hals, vilket troligen syftar på Öresunds smalaste del, och burg, som syftar på en befästning eller den naturliga höjden i Helsingborg. Under åren 1912–1970 stavades namnet Hälsingborg.

Helsingborgs historia sträcker sig tillbaka till vikingatiden. Den viktiga plats där Öresund är som smalast har gett staden en strategisk position under lång tid. På medeltiden var staden och dess slott ett av Nordens mäktigaste fästen och därmed inblandad i mycket av den tidens maktspel. Under århundradena har Helsingborg varit platsen för flera politiska konflikter och strider. De många krigen mellan Sverige och Danmark gick hårt åt staden och dess bebyggelse, men sedan 1700-talet har staden levt i fred och på 1800-talet lyckades Helsingborg återhämta sig ordentligt. Helsingborg blev då en av Sveriges snabbast växande städer och en viktig hamn- och industristad.

Helsingborg är en av Nordens äldsta städer. Det har troligen funnits bebyggelse i form av en mindre befästning uppe på landborgen redan i slutet av 900-talet för att betrygga överfarten mellan Skåne och Själland. På 1070-talet omnämns staden av Adam av Bremen och den 21 maj 1085 omnämns Helsingborg (då skrivet Helsingaburg) i ett gåvobrev från den danske kungen Knut den helige och detta datum har i sen tid fått stå som stadens officiella födelsedag.

Den tidigaste bebyggelsen uppe på landborgen var de tre kyrkorna S:t Clemens, S:t Petri och S:t Olai. På 1100-talet ersattes den enkla befästningen av ett större slott i sandsten. Detta dominerades av ett runt torn med drygt fyra meter tjocka väggar. I takt med att staden växte började folk bosätta sig på stranden nedanför landborgen. På 1300-talet var Helsingborg en av Danmarks mest betydelsefulla städer främst på grund av att slottet, som detta århundrade byggts om till det försvarstorn i tegel som numera kallas Kärnan, var ett av Nordens starkaste fästen. Även Sankta Maria kyrka nedanför landborgen berättar om stadens betydelse då den var en av Danmarks största stadskyrkor vid denna tidpunkt.

1332 köpte den svenske kungen Magnus Eriksson Helsingborg och hela Skåne utom Bjäre samt Blekinge genom att överta en pant på 34 000 mark silver. Den danske kungen Valdemar Atterdag återerövrade de förlorade landskapen 1360 till stor del genom att komma över Helsingborgs slott. På 1400- och 1500-talen minskade Helsingborgs betydelse i och med att slottet Kronborg (då vid namn Krogen), vilket var en betydligt modernare fästning, byggdes i Helsingör.

Staden Helsingör med Kronborg och Helsingborg med Helsingborgs slott (Kärnan), blott fyra (4) kilometer bort, kontrollerade tillsammans Öresundstullen, och hade fram till 1658 så kallad torggemenskap, där Helsingör saknade ett eget egentligt torg, och helsingörsborna hade därför rätt att handla på Helsingborgs torg som om det vore Helsingörs torg, vilket var unikt för två grannstäder i hela Nordeuropa.

Vid freden i Roskilde 1658 blev Helsingborg svenskt och samma år inkvarterades en svensk garnison i Helsingborgs slott. De svensk-danska krigen under 1600- och 1700-talen härjade staden svårt och vid flera tillfällen fick befolkningen fly och bebyggelsen skövlades och brändes. Störst skada gjorde det skånska kriget (1675–1679) under vilket nästan hela stadens ödelades samt vid krigsslutet när danskarna intog staden vid två tillfällen. Detta fick Karl XI att vid krigsslutet riva stadens befästningar och det mesta av slottet. Det enda som lämnades kvar var Kärnan.

1709, under det stora nordiska kriget, landsteg en stor dansk armé vid Råå söder om Helsingborg. Den dåvarande generalguvernören i Skåne, Magnus Stenbock, lyckades vid slaget vid Helsingborg den 28 februari 1710 besegra den danska armén. En ryttarstaty av honom restes 1901 i Helsingborg och flyttades till Stortorget i denna stad 1959[16]. I början av 1700-talet var Helsingborg hårt åtgånget. Flera års krigande, en hård försvenskningspolitik samt minskad handel över sundet innebar en ekonomisk och befolkningsmässig stagnation. Dessutom hade massgravar efter slaget förgiftat vattnet och pest bröt ut 1711–1712. 1770 hade Helsingborg endast 1 300 invånare.

Helsingborg

Under senare hälften av 1800-talet började en kraftig expansion av näringslivet vilket medförde en mångdubbling av befolkningen. Flera nya industrier grundlades och 1857 avskaffades Öresundstullen. I mars 1892 invigdes Sveriges första ångfärjeförbindelse mellan Helsingborg och Helsingör. Från att ha haft 4 000 invånare i mitten av 1800-talet passerade folkmängden under 1920-talet 50 000-strecket och 1920 var Helsingborg Sveriges femte största stad. Efter 1930 gick Helsingborgs befolkningsutveckling i en beskedligare takt.

Helsingborg blev en viktig exporthamn, inte minst för spannmål. Betydande för staden var dess konsuler: lokala företagare, kommunalmän och riksdagsledamöter. Två av de ledande var Petter Olsson och Nils Persson, vilka båda har fått två torg i staden namngivna efter sig: Konsul Olssons plats och Konsul Perssons plats. En annan betydelsefull företagare var Henry Dunker, disponenten på Helsingborgs Gummifabrik AB (senare Tretorn AB), som en gång var Sveriges rikaste man.

I samband med Helsingborgsutställningen 1903 invigdes Helsingborgs stads spårvägar, vilka fortlevde till högertrafikomläggningen 1967 när hela linjenätet lades ned.

Historiska datum

1085 (21 maj) – Staden Helsingborg/Helsingaburg omtalas i ett gåvobrev av Knut den helige.
1270 – Dominikanerklostret helgat åt S:t Nikolaus grundades.
1310 (17 juli) – Freden i Helsingborg sluts mellan Sverige, Norge och Danmark. Birger Magnusson återfår den svenska kronan.
1410 – Sankta Maria kyrka byggd.
1658 (26 februari) – Freden i Roskilde där Helsingborg blir svenskt.
1658 (29 oktober) – Sjöslaget i Öresund.
1676 – En dansk armé landstiger vid Råå under det skånska kriget.
1707 (17 juni) – Ramlösa brunn grundas.
1710 (28 februari) – Magnus Stenbock besegrar en dansk invasionshär utanför Helsingborg.
1810 (20 oktober) – Jean Baptiste Bernadotte, senare Karl XIV Johan, tar sina första steg på svensk mark i Helsingborg.

Helsingborg

1847 – Oscar Patrick Sturzen-Becker grundar tidningen Öresundsposten, som blir ett organ för skandinavismen.
1863 – Stadskommunen Helsingborgs stad inrättas
1865 (31 juli) – Helsingborg-Billeberga-Landskrona järnväg invigs.
1891 – Helsingborgs Gummifabrik AB grundas.
1892 (10 mars) – Tågfärjeförbindelsen mellan Helsingborg och Helsingör invigs.
1903 – Industriutställning i Helsingborg.
Terrasstrapporna invigs. Spårvagnstrafik börjar.
1907 – Helsingborgs IF grundas, via en sammanslagning av Statten IF och IF Svithiod
1912 – Helsingborg stavas Hälsingborg efter stavningsreformen 1906.
1921 – Helsingborgs teater blir Sveriges första stadsteater.

1932 – Helsingborgs konserthus invigs.
1945 (8 februari) – Allierat plan skjuts ner i Helsingborg.
Åtta döda.
1955 (10 juni) – H55-utställningen invigs.
1967 (3 september) – Högertrafikomläggningen medför att spårvagnstrafiken avskaffas.
1971 – Stadskommunen Hälsingborgs stad upplöses när Helsingborgs kommun bildas. Helsingborg stavas igen som Helsingborg.
1976 – Gamla teatern rivs och ersätts av en ny.
1991 (9 juni) – Knutpunkten, Helsingborgs nya resecentrum, invigs.
1999 (10 juni) – Helsingborgsutställningen H99 invigs.
2000 – Tågfärjetrafiken mellan Helsingborg och Helsingör upphör på grund av öppnandet av Öresundsbron. Bil- och passagerarfärjetrafiken fortsätter som tidigare.
2002 (27 april) – Dunkers kulturhus invigs vid Sundstorget.

